

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 93/2019
13.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Горана Петронијевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К бр.35/13 од 04.05.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.919/18 од 26.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 13. фебруара 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Петронијевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К бр.35/13 од 04.05.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.919/18 од 26.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 2К бр.35/13 од 04.05.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од две године. У ову казну, окривљеном је уручунато време проведено у притвору од 15.07.2005. године до 18.07.2005. године.

Истом пресудом, на основу члана 297. став 5. и члана 86. став 1. и 2. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године од дана правноснажности пресуде, те одређено да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истовремено је одређено да ће суд, сходно члану 262. став 2. ЗКП, о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем, а оштећени је на

основу члана 258. став 4. ЗКП упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.919/18 од 26.10.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, те окривљеног АА и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К бр.35/13 од 04.05.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Горан Петронијевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку, тако што ће окривљеног ослободити кривице или да укине пресуду Апелационог суда и истом наложити да отвори главни претрес у циљу потребног утврђивања чињеничног стања и правилне примене ЗКП и КЗ. Накнадно, бранилац окривљеног поднео је и предлог да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости, сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА – адвокат Горан Петронијевић указује да је доношењем првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим што

у захтеву не опредељује о ком се доказу ради и због чега га подносилац захтева сматра недозвољеним, а на коме се по одредбама овог законика не може заснивати одлука суда, већ се оспорава оцена суда о подобности доказа, и то пре свега записника о тзв. делимичној реконструкцији која према ставу браниоца нема доказну снагу у смислу објективности, те налаза и мишљења вештака Милана Сименуновића који је према наводима захтева „дао сасвим ново тумачење измерених растојања у односу на записник о увиђају“.

Изложеним наводима захтева по оцени овога суда, оспорава се и полемише се са чињеничним утврђењем у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, због повреде закона.

Надаље, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се у првостепеној и другостепеној пресуди не наводи какав је био конкретан пропуст у вожњи окривљеног АА, који је у директној узрочној вези са насталом саобраћајном незгодом, што је изреку првостепене пресуде учинило неразумљивом и нејасном, а којим наводима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и да у образложењу првостепене пресуде нису дати јасни и непротивречни разлози о узрочној вези између алкохолисаног стања окривљеног и његове предузете радње за коју се тврди да је била узрок саобраћајне незгоде, те је према ставу браниоца нејасно на основу чега суд утврђује да је окривљени изгубио контролу над возилом, а којим наводима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а из којих све разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, због повреде закона.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца (483. став 2. тачка 1) ЗКП), док се суштински захтевом указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Петронијевића одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић